

Νέα κτήρια Σχολής Πολιτικών Μηχανικών

Σε πανηγυρική τελετή, εγκαινιάστηκαν στις 16/4/2003 τα νέα κτήρια της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης, που έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων των νέων κτηρίων της Σχολής, περιλάμβανε: α) προσφωνήσεις από τον Πρύτανη ΕΜΠ, καθηγητή Θ. Ξανθόπουλο, τον Πρόεδρο της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών, καθηγητή Ανδρέα Αναγνωστόπουλο και τον Πρόεδρο Δ.Σ Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών Ελλάδος κ. Βασιλή Οικονομόπουλο και β) επίσκεψη στους χώρους των νέων κτηρίων. Στην εκδήλωση συμμετείχε και η μική Χορδίδα ΕΜΠ, υπό την διεύθυνση του καλλιτεχνικού Διευθυντή του Μουσικού Τμήματος, συνθέτη Βασιλή Μακρίδη, ενώ τον αγιασμό εγκαίνιων τέλεσε ο πρωτοπρεοβύτερος Γεωργίος Μεταλλινός.

Η Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, η αρχαιότερη ελληνική Σχολή Μηχανικών, ιδρύθηκε, μαζί με το πρώτο Πολυτεχνείο το 1837. Το 1871, εγκαθίσταται στα Ιστορικά Κτήρια του Συγκροτήματος Πατησίων, με τη χορηγία και το όραμα του εθνικού ευεργέτη Ν. Στουντόνη. Έκτοτε αρχίζει η ανοδική προείδει της Σχολής, με μεγάλη εθνική προσφορά και κατάκτηση μιας διεθνώς διακεκριμένης θέσης, οφειλόμενη στις άριστες δομικές προδιαγραφές των εξοπλισμένων με ισχυρό θεωρητικό υπόβαθρο πενταετών σπουδών

της, την υψηλή ποιότητα διδασκόντων και διδασκομένων και το ικανοποιητικό επίπεδο υλικοτεχνικής υποδομής.

Η Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ δομήθηκε κατά τα πρότυπα των μεγάλων κεντροευρωπαϊκών Σχολών Μηχανικών. Σήμερα πρωτεύει στον ελληνικό χώρο αλλά διαπρέπει και στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο στις επιστημονικές δημοσιεύσεις και στα ανταγωνιστικά ερευνητικά προγράμματα της Ε.Ε., στα οποία μάλιστα έχει πρόσφατα κατακτήσει την τρίτη θέση μεταξύ όλων των μεγάλων Ευρωπαϊκών Σχολών Πολιτικών Μηχανικών.

Η Σχολή διαθέτει 15 εργαστήρια, εκ των οποίων τα 14 έχουν κατανεμηθεί στους 5 Τομείς, ενώ το Εργαστήριο Προσωπικών Υπολογιστών, υπάγεται απ' ευθείας στη Σχολή.

Τα 14 εργαστήρια ανά Τομέα είναι: 1) Τομέας Δομοστατικής: α) Ωπλισμένου Σκυροδέματος, β) Μεταλλικών Κατασκευών, γ) Αντισεισμικής Τεχνολογίας, δ) Στατικής και Αντισεισμικών Ερευνών, 2) Τομέας Υδατικών Πόρων, Υδραυλικών και Θαλασσών Έργων: α) Εφαρμοσμένης Υδραυλικής, β) Αιμενικών Έργων, γ) Υγειονομικής Τεχνολογίας, δ) Υδρολογίας και Αξιοποίησης Υδατικών Πόρων, 3) Τομέας Μεταφορών και Συγκοινωνιακής Υποδομής: α) Οδοποιίας, β) Σιδηροδρομικής και Μεταφορών, γ) Κυκλοφοριακής Τεχνολογίας, 4) Τομέας Γε-

ωτεχνικής: α) Εδαφομηχανικής, β) Θεμελιώσεων και 5) Τομέας Προγραμματισμού και Διαχείρισης Τεχνικών Έργων: α) Γενικής και Ειδικής Μηχανολογίας.

Το κτηριακό πρόγραμμα της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών, ξεκινάει ουσιαστικά το έτος 1934, με την έναρξη κατασκευής του κτηρίου Γκίνη, που στέγασε στο Συγκρότημα Πατησίων τη Σχολή, κατά το μεγαλύτερο μέρος της μακράς ιστορίας της. Μετά την προσθήκη της νέας πτέρυγας την περίοδο 1961-70, το ιστορικό αυτό κτήριο, διαθέτει συνολική επιφάνεια 6.150m² και περιλαμβάνει 8 αίθουσες διδασκαλίας και 7 αμφιθέατρα.

Η σταδιακή μετεγκατάσταση της Σχολής στην περιοχή της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου, άρχισε το 1954 με την κατασκευή των πρώτων κτηρίων, της Αντοχής των Υλικών (που περιλαμβανει και τις εγκαταστάσεις των εργαστηρίων Ωπλισμένου Σκυροδέματος, Οδοποιίας και Σιδηροδρομικής) και της Υδραυλικής.

Ακολούθουν τα νεώτερα κτήρια του εργαστηρίου Αιμενικών Έργων και του εργαστηρίου Αντισεισμικής Τεχνολογίας.

Το τελευταίο και μεγαλύτερο τμήμα του νέου κτηριακού Συγκροτήματος στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου, εντάχθηκε στον προγραμματισμό του Ιδρύματος μελετήθηκε και χρηματοδοτήθηκε κατά την διετία 1996-97,

άρχισε να κατασκευάζεται τον Ιούνιο 1998 και περατώθηκε στο τέλος του έτους 2002. Το συνολικό κόστος ανήλθε σε Ευρώ 8,5 εκατ., ενώ οι 5 κτηματικές ενότητες καλύπτουν εμβαδόν 11.900m².

Ειδικότερα:

- Το Κτήριο 1, εμβαδού 2.760m², περιλαμβάνει 12 αίθουσες διδασκαλίας, με δυναμικότητα από 50 - 110 θέσεις.

- Η Κτηματική ενότητα 2, περιλαμβάνει τα κτήρια 2A, 2B, 2Γ

α) Το Κτήριο 2A, εμβαδού 1.680m², περιλαμβάνει τα γραφεία Διοίκησης της Σχολής.

β) Το Κτήριο 2B, εμβαδού 310m², χρησιμοποιείται ως αίθουσα διδασκαλίας 150 θέσεων και επίσης ως αίθουσα εκδηλώσεων της Σχολής.

γ) Το Κτήριο 2B, εμβαδού 420m², είναι αμφιθέατρο 300 θέσεων, το ο-

ποίο έχει δυνατότητα διαχωρισμού σε δύο ανεξάρτητες αίθουσες των 150 ατόμων.

- Το Κτήριο 3, εμβαδού 2.300m², στεγάζει το εργαστήριο Μεταλλικών Κατασκευών και περιλαμβάνει τον κυρίως εργαστηριακό χώρο, μηχανονογείο, αμφιθέατρο 80 θέσεων και γραφειακούς χώρους.

- Το Κτήριο 4, εμβαδού 2.700m², ανήκει στον Τομέα Γεωτεχνικής και περιλαμβάνει τα εργαστήρια Εδαφομηχανικής και Θεμελιώσεων και γραφειακούς χώρους.

- Το Κτήριο 5, εμβαδού 1.730m², στεγάζει το Εργαστήριο Στατικής και Αντισειρμακών Ερευνών και περιλαμβάνει τον κυρίως εργαστηριακό χώρο και γραφεία.

Σήμερα, η Σχολή προσφέρει το κύριο εκπαιδευτικό και ερευνητικό

της έργο, στα άριστα εξοπλισμένα 38.000m², των κτηματικών της εγκαταστάσεων, στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου. Υποστηρίζεται από τις ισχυρές γειτονικές εγκαταστάσεις αχμής, όπως είναι η νέα υπερσύγχρονη Κεντρική Βιβλιοθήκη, τα προηγμένα δίκτυα τηλεματικής, το μεγάλης ισχύος Κέντρο H/Y και το Θωμαΐδειο Κέντρο Εκδόσεων. Είναι χτισμένη μέσα σ' ένα από τα ωραιότερα τμήματα του καταπράσινου πάρκου της Πολυτεχνειούπολης, διαθέτοντας ένα εξαιρετικό και ευρύχωρο φυσικό περιβάλλον, πρότυπο για τις ελληνικές συνθήκες. Σε κάθε φοιτητή της Σχολής, αντιστοιχούν 20m² κτηματικών εγκαταστάσεων, 15m² αιθουσών διδασκαλίας και εργαστηρίων και 100m² περιβάλλοντος χώρου.

Εκδήλωση μνήμης

Εκδήλωση μνήμης για τον Δημήτρο Μπίρη

Εκδήλωση μνήμης για τον δάσκαλο που έφυγε πρόωρα και αυφίδια από τη ζωή Δημήτρη Μπίρη, οργάνωσαν η Σχολή Αρχιτεκτόνων, με πρωτεργάτες τους διδάσκοντες της Οικοδομικής και η Πρωτενία, στο υπαίθριο θεατρό της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου, σ' έναν ευαστικό πολυχώρο που ο Δ. Μπίρης δημιούργησε με αγάπη και μερά, προκειμένου να στεγαστούν οι εκφράσεις πολιτισμού των μελών της Πολυτεχνειακής κοινότητας.

Κατά την έναρξη της εκδήλωσης η επικ. καθηγήτρια ΕΜΠ Ειρήνη Εφεσίου, ευχαρίστισε εκ μέρους των διδασκόντων της Οικοδομικής όσους ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση. Στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο επικ. καθηγητής Γιώργος Μακρής, ο οποίος με εμφανή συγκίνηση, μεταξύ άλλων, ανέφερε: «...Ο Δ. Μπίρης, ανήκε στην ίδιατερη εκείνη κατηγορία των ανθρώπων, που ο θάνατος πάμερι μόνο τη ζωή, όχι όμως το έργο σύντε τη μνήμη τους. Εμείς οι συναδέλφοί του, που εκπιμούσαμε το ταλέντο του, που θαυμάζαμε το κουράγιο και την ανεξάντλητη ενέργεια που κατέθετε, στην διδασκαλία των νέων αρχιτεκτόνων, εμείς που ίσως να ξηλεύαμε την

επιμονή και το πάθος του στην αναζήτηση (με κάθε θυσία) νέων εκπαιδευτικών δρόμων, εμείς οι φίλοι του, που δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το χαμόγελό του, το καθαρό και διερευνητικό βλέμμα του, τη γεναιοδωρία και την αρχοντιά του, το πάθος του για την ποιότητα και το ωραίο, τις εύστοχες παρατηρήσεις του που μας κινητοποιούσαν, το κέφι και τη ζωντάνια που έδινε στη συντροφιά μας, αισθανθήκαμε την ανάγκη να οργανώσουμε αυτή την εκδήλωση, ελάχιστο φόρο τιμής στη μνήμη και το έργο του». Ο κ. Μακρής έκλεισε την σύντομη αναφορά του, με αποσπάσματα από το έργο του πέρση ποιητή Τζελαλούνταν Ρουμί, θεωρώντας ότι μέσα από αυτά εκφράζονται με τον καλύτερο τρόπο τα αισθήματα όσων έζησαν από κοντά τον Δ. Μπίρη και επιπλέον, αιμόζουν στον άνθρωπο αυτό, που με αφοσίωση υπηρέτησε επί χρόνια το ΕΜΠ, προσφέροντας απλόχερα γνώση, εμπειρία και αγάπη: "Κάποιος λέει: "Πέθανε ο Σανάι" / Λεν είναι δι μικρό πρόβλημα να πεις. / Λεν ήταν και τίποτα κομμάτια φλούδες / λάκκος με βρωμόνερα που παγώνει τη μάχτα / ούτε χτένα ξεδονιάκη / ταύφλια πεσμένα χάμα. / Ήτανε

σκόνη χρωσή δίπλα σε τόση σκόνη... / Το μετάξι που δεν συγκρίνεται με γραμματό καμβά... / Η σταθερή μικρή κάληση αυτή που μας μαθαίνει τη δουλειά / Σαν ένα ρινάκι καθαρό που δεν λιμνάζει βρύσκοντας / δρόμο προσεκτικά με άπειρες λεπτομέρειες... / Τώρα μείνε ήσυχος και καθαρός -ίδια πιξίδα- / τα τελευταία αγγιγάματα λεπτής καλλιγραφίας. / Το όνομά σου σφύστηκε πιά / από το βινερό βιβλίο της ομιλίας... / (Τώρα) μόνο το στήριγμα της σημαίας / και ο άνεμος χωρίς σημαία. / (Τώρα) κολυμπάς μεο' την απέραντη ρευστή ελευθερία".

Ακολούθησε ομιλία του αναπλ. καθηγητή Φραγκίσκου Γουλιέλμου, για την προσφορά και το έργο του Δ. Μπίρη και η εκδήλωση έκλεισε με μία εξαιρετική ποιότητας θεατρική παράσταση, από τον Θεατρικό Τομέα του Μουσικού Τμήματος, που παρουσίασε το έργο του Ι. Καμπανέλλη "Ο μπαμπάς ο Πόλεμος", τιμώντας με την συμμετοχή του αυτή τη μνήμη του δασκάλου, που στάθηκε δίπλα στα όνειρα της θεατρικής ομάδας του ΕΜΠ, βοηθώντας να δημιουργηθεί θεατρικός χώρος στο Ιδρυμα.